

[Finansministeren.]

siden foråret 1946, må det forekomme rimeligt, at børnefradraget forhøjes for det kommende skatteår.

Børnefradrag gives efter den gældende lovgivning for hvert barn, der den 1. januar forud for skatteårets begyndelse er under 15 år, og som ikke har midler til at bekoste sit eget underhold.

Det har, som det vil være det høje ting bekendt, ofte været på tale, om man ikke skulle forhøje aldersgrænsen udover det 15. år. Der vil sikkert være almindelig enighed om, at der kan være adskilligt, som kan tale for en sådan yderligere forhøjelse. Hvor man skal sætte aldersgrænsen, kan være et spørgsmål. Det har ofte været nævnt, og det blev det også ved behandlingen af forslaget i det andet høje ting, at der måske kunne være en vis grund til at sætte den helt op til 18 år.

Når aldersgrænsen her i lovforslaget er sat til 16 år, er det af flere grunde. De 15-årige vil hyppigt stadig gå i skole, idet det jo nu er mere og mere almindeligt, at skolegangen fortsættes indtil opnåelse af mellemkoleeksamen, realeksamen eller en tilsvarende eksamen. Hvis man medtog også de 16-årige og de 17-årige, ville man inddrage et meget betydeligt antal personer, som selv har midler til at bekoste deres underhold, medens det, hvis man kun medtager de 15-årige, vil være et forholdsvist mindre antal, for hvis vedkommende der af den nævnte grund ikke kan gives fradrag. Jeg har også lagt vægt på, at man såvidt muligt undgår at foregribe udformningen af en ordning, der eventuelt skulle afløse børnefradragordningen. Som det vil være det høje ting bekendt, har det været på tale eventuelt at gå over til ydelse af kontante børnetilskud i stedet for den gældende børnefradragordning, der i flere henseender ikke fører til tilfredsstillende resultater. En børnetilskudsordning er således for et par år siden blevet indført i Sverige, og man er dér blevet stående ved en aldersgrænse på 16 år.

Med hensyn til bestemmelsen i ligningslovens § 5 om skattelempelse for rentemodtagere og personer over 65 år er der ikke foreslået nogen ændringer i reglerens principielle indhold, men der er foreslået visse forhøjelser af de i loven fastsatte maksimalindkomstbeløb og nedslagsbeløb. Disse forhøjelser tager sigte på i det store og hele at undgå den skattestigning, som forhøjelsen af rentebeløbene ville medføre.

For visse rentemodtagere kan der blive tale om indkomststigninger udover de for

rentemodtagere almindelige. I medfør af folkeforsikringslovens § 40, nr. 11, kan kommunerne udbetale personlige tillæg, navnlig til rentemodtagere, hvis forhold er ganske særlig vanskelige. For at undgå en forhøjelse af skattetilsvaret for disse rentemodtagere og i betragtning af de pågældende ydelsers særlige karakter er det ved et ændringsforslag i det andet høje ting fastsat, at de nævnte personlige tillæg ikke skal medregnes til modtagernes skattepligtige indkomst.

Det sidste ændringsforslag til ligningsloven går ud på at sidestille visse af hovedstadens omegnskommuner med København og Frederiksberg i henseende til de skattefrie fradrag, d. v. s. at optage dem i gruppen med de højeste fradrag. I det lovforslag, jeg fremsatte i det andet høje ting, havde jeg foreslået en placering, der modsvarede den, som Frederiksberg og Gentofte til en vis grad i forvejen havde, for 6 andre kommuner, nemlig Gladsaxe, Herlev, Hvidovre, Lyngby-Tårnbæk, Rødovre og Tårnby kommuner, der alle grænser umiddelbart op til Københavns eller Gentofte kommunes områder. Under behandlingen i det andet høje ting fremkom der anmodning fra flere andre omegnskommuner om at opnå en tilsvarende placering, og det blev vedtaget, at også Glostrup, Søllerød og Dragør kommuner skulle henføres til gruppen med højeste fradragssatser. Under udvalgsbehandlingen blev der givet udtryk for ønske om, at der blev foretaget en undersøgelse af hele det her omhandlede problem, dels vedrørende hvilke københavnske forstads- og oplandskommuner der under hensyn til de kommunale skatteforhold, levnedsmiddelprisernes højde, huslejens størrelse, daglige transportomkostninger o. s. v. bør rykkes op i gruppen med højeste fradrag, dels vedrørende den placering, som de større købstadkommuner efter samme kriterier bør have.

Endelig skal jeg nævne, at der har været rejst spørgsmål om en ændring i de nugældende regler om ansættelse til skat af hjemmeverdende personer under 18 år, som har indtægt ved arbejde i familieoverhovedets virksomhed. En ændring i de nugældende regler har ikke kunnet gennemføres med virkning for skatteåret 1950—51, idet selvangivelsesblanketterne, hvis tekst er afpasset efter de nugældende regler, allerede foreligger trykt. En ændring af de nugældende regler på dette område frembyder iøvrigt adskillige problemer, som må kræve lidt nøjere overvejelse, og jeg har i det andet høje ting givet tilsagn om at tage disse spørgsmål op med henblik på forslaget til ligningslov for